



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 3. Misericordiæ opere, baptismus à peccatrice impetratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

quidem dignos censent, eos diuinus oculus ex persecutoribus Apostolos, ex lictoribus martyres, denique ex nigris candidos facit atque cæli candidatos.

§. III.

Misericordie opere baptismus à peccatrice impetratus.

Stupendum eiusmodi Dei iudicium fit manifestum etiam ex alia, commemoratione digna, historia, quam, sub Paulo Episcopo Alexandrino, circa annum Domini quingentesimum trigessimū septimū contigisse, in Prato spirituali, his verbis legimus. *Narravit nobis (inquit Ioannes Mofcus cognomento Euiratus) Abbas Theonas Theodorus, quòd Alexandria, sub Paulo Patriarcha, puella quedam relicta fuerat pupilla, à parentibus magna facultate locupletibus. Erat autem adhuc sine baptismo. Die verò quadam ingressa pomarium, quod sibi reliquerant parentes eius (sunt enim in medio ciuitatis pomaria) vidit quendam parantem sibi laqueum, ut se profocaret. Cucurrit igitur, & dixit ei: Quid facis, homo? Dixit autem ei: Dimitte me, mulier, quoniam in multa tribulatione sum. Quæ ait illi: dic mihi causam, & fortassis iuuare te potero. Dixit illi: Graui ere alieno premor, & valde*

Prato
spirit. c.
107.

valde suffocor à creditoribus, elegiq; potius vitam semel finire, quam quotidie mori. *Qua* dixit illi: *Quaeso te, accipe omnia, quae habeo, & redde: tantum ne perdas te ipsum.* Sumens verò ille reddidit omnia. Puella ergo angustiari coepit non habens, qui sibi curam gereret. Itaq; destituta parentum solatio, fornicari instituit, & inde sibi victum querere. Dicebant ergo viri illi sancti: *Quis nouit ista, nisi solus DEVS?* quomodo scilicet permittatur anima, propter causam aliquam ipsi soli cognitam, ad tempus derelinqui? Post aliquantulum temporis infirmata est puella, & in se reuersa compuncta est, orauitq; Pontificem, vt faceret illam Christianam. Omnes autem aspernabantur eam, dicentes: *Quis hanc suscipiat, quae meretrix est?* affligebatur autem vehementer. Cùm verò in his esset angustijs, astitit illi Angelus, in specie hominis, cum quo misericordiam fecerat. Cui illa dixit: *Cupio fieri Christiana, & nemo vult pro me loqui.* *Qui ait: Nunquid re verà istud cupis?* Respondit illa: *Vtiq;, Domine, & deprecor te, vt hoc mihi impetres.* *Qui ait: Noli tristari. Ego adducam aliquos, qui te accipient.* Adduxit ergo alios duos & ipsos Sanctos Angelos, duxeruntq; illam in Ecclesiam. Rursumq; se ipsos transformantes in personas quas-

dam

dam illustres, & notas ex ordine Augustalium, vocant Clericos, Presbyterum, & Diaconum, qui in hoc ipsi constituti erant. Dicunt eis Clerici. Vestra charitas pro ea pollicetur? Illi autem responderunt: Etiam nos pro illa pollicemur. Sumentes ergo illam baptizauerunt: & albis induta rursus ab eis subuecta est. Quam cum deposuissent, euauerunt. Vicini ergo, cum illam albis indutam viderent, postquam recesserunt illi, dicunt ei: Quis te baptizauit? Nuncianit autem eis rem totam, dicens: Venerunt quidam, & tulerunt me in Ecclesiam, locutiq; sunt Clericis, & baptizauerunt me. Et dixerunt ad eam: Qui sunt illi? cum verò non posset dicere, qui essent illi, abeuntes nuncianerunt Episcopo. Dixit autem Episcopus his, qui ad baptizandum constituti erant: Vos illam baptizastis? Et confessi sunt, se illam baptizasse exoratos ab illo & illo Augustalibus. Porro accersitis ex Pratorio his, quos Clerici dixerant, dixit Episcopus: Num ipsi pro ista fide insistis? Qui dixerunt: Neq; nonimus, neq; conscy nobis sumus, hoc fecisse. Tunc verò iam cognouit Episcopus, DE I hoc opus esse. Connocansq; illam dixit ei: Dic mihi, filia, quid gessisti boni? Quae ait: Meretrix existens, & paupercula, quid boni operari potui? Dixit illi Episcopus: Nihil-

ne omnino operata es? Dixit ei: Non, nisi quòd, videns quendam, qui à creditoribus premebatur, se suffocare volentem, datà illi omni substantià meà, liberaui illum. Et his dictis, continuò obdormiuit in Domino. Tunc Episcopus glorificans Dominum dixit: *Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.*

§. IV.

Bonitas diuina, etiam in operibus, quibus de condigno nihil debetur, remunerandis.

Hoc baptismo vel meretrici, ante mortem, diuinitus procurato; non tantum mirabilia & arcana Dei iudicia illustrantur; sed etiam erudiuntur illi, qui, quæ olim piè gesserunt, frustra, esse gesta existimant. Bonus est Deus, etiam illorum operum non obliuiscitur, quæ mortali delicto extincta sunt. Illis enim etsi cœlum non debeat: enimuero etsi de condigno nihil omnino debeat, tanquam Dei inimicis, nisi pœna; congruum tamen existimat Deus, vt aut bona recipiant in vita sua; cum Epulone illo, aut vt illis aliunde via ad cœlum aperiatur. Et quis inennarrabilem bonitatem illius dignè admirari, quis pro ea dignè gratias agere queat? ait Blossius. Nam cum nemo ad salutem perueniat, qui non vel tantillum charitatis habeat,

vt est

Luc. 16.
25.
Ludouic.
Blossius
in Cano-
ne vit.
spirit. cap
2.